

Deuto de la segunda censo
a Mahalta, i no se qui
pensar-me. De la carro així
per que, sigui ma joia
d'esta par. Voldeus dir-me
que te n sembla?

A més men, no son joia.
L'aire del teu silenci passa en vent
com en el vent un vent d'ata d'àngel i d'home.

Estrella del matí,
te me oblidar que en món de qui en matí,
Sóc la gota de son que t'etimentera aigua.

1940 - Rebeca carta
18-I-1940